

В.В. Гулай, К.Ю. Мещерякова

*Національний університет "Львівська політехніка",
вул. С. Бандери, 12, 79013, м. Львів, Україна*

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СПІЛЬНОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

В основі полікультурного суспільства лежить поняття ідентичності, що є одним з найбільш обговорюваних в світовій науці як наслідок глобалізації та загострення проблем ідентичності. Особистісна ідентичність формується і утверджується на основі ідентичності соціальної: лише усвідомивши своє "ми", свою спільноту з тією чи іншою групою, людина може виділити себе із цієї спільноти в якості автономного "я", індивід стає особистістю у процесі реалізації своїх відносин з іншими людьми .

Полікультурність різною мірою властива кожній країні, що виникла особливо у наші часи у зв'язку з розпадом Радянського Союзу, коли країни Західної Європи зустрілися з різноманітними реаліями як наслідок присутності меншин, що принесли в західне суспільство полікультурні суперечності, пов'язані з мовними, релігійними, етнокультурними, етнічними відмінностями. Недавні й триваючі сьогодні геополітичні зміни випробовують збалансованість між нацією, територією і державою, збалансованість, яка визначається і забезпечується, головним чином, національними системами.

Розвиток сучасних національних держав і піднесення національних рухів змінюють ландшафт політичної і культурної ідентичності. Тривалий час упродовж історії більшість людей перебували в мережі локальних культур, проте сучасні умови глобалізації сприяють взаємопроникненню культур, цивілізацій, релігій, формуванню полікультурності. Властива сучасній цивілізації полікультурність є тим форматом глобальних відносин, у який вписується та інтегрується будь-яка інша полікультурна ситуація. Саме завдяки цій полікультурності докорінно переосмислюється питання про культурну ідентичність. Витоки її лежать у тих явищах, які характеризують еволюцію індустріальних суспільств Західної Європи – від широкомасштабних протоісторичних міграцій до геополітичної конструкції.

Полікультурність, що формується в умовах глобалізації, проявляється через етнічний аспект (етнокультурну та мовну приналежність), а також неприв'язаності до певної території та регіону, що з повною силою демонструє глибинний розрив між культурою та економікою й технологією. Парадигмі імміграційного процесу в Західній Європі властиві три основні тенденції:

- тенденція кількісного збільшення та географічної концентрації;
- тенденція до осілості в країні імміграції;
- більше переважання вихідців з країн, які не належать до Європейського співтовариства.

Розробка проблематики культурної політики є актуальною з огляду на орієнтацію нашої держави на інтеграцію до європейських структур.

Сфера культурної політики і стратегія дій значно змінювалися в Європі протягом століть, що супроводжувалося поширенням впливу європейських народів і націй. На початку XXI століття проблема культурної політики стає особливо гострою у зв'язку з процесом загальної глобалізації у світі і тому роль культури і пов'язаної з нею діяльності все більше опиняється у центрі уваги на національному і міжнародному рівнях.